

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Een arm, dakloos kereltje werd eens door een hulporganisatie naar een vakantiecamp gestuurd. Het ventje had nog nooit in een echt bed geslapen en kon zijn ogen niet geloven toen hem de slaapkamer werd getoond; met een prachtig bed en een echt matras! "O, als ik daar toch eens op zou mogen slapen," dacht hij terwijl hij verlangend aan de dekens voelde. Maar hij was er zeker van dat de eigenaar van het bed hem er uit zou jagen, dus kroop hij onder het bed en viel in slaap op de harde grond. Toen hij de volgende dag zo werd gevonden kostte het de staf heel wat moeite om hem ervan te overtuigen dat hij echt in het bed mocht slapen. Hoe vaak gedragen wij ons, als Gods kinderen, niet net zo als dat kereltje en slapen wij onder het bed dat God voor ons heeft klaargezet en geloven wij niet dat het echt de bedoeling is dat we onder de lekkere warme dekens kruipen, veilig geborgen onder Gods vleugelen.

God kan alles aan

Stel je eens voor: je loopt op straat en daar komt juist een echtpaar de hoek om. De man heeft enorme spierballen en hij ziet er uit alsof hij alles en iedereen aankan. De vrouw is mooi en elegant, maar het is duidelijk dat ook zij wel tegen een stootje kan. Ze zijn een toonbeeld van kracht en blaken van gezondheid. En dan komen hun kinderen.

Twee ziekelijke wezentjes met vale gezichtjes. Ze strompelen vermoeid achter vader en moeder aan en kunnen bijna niet op tegen de wind die hen in het gezicht blaast. En dat zijn de kinderen van dat sterke echtpaar? De vader glimlacht breed en houdt je staande, en vraagt met trotse stem: "Ken je mijn kinderen al? Hier, ik zal ze even aan je voorstellen!"

Dat kan toch niet? Je hebt gelijk. Daar klopt niets van. Dat zou nooit kunnen.

Tenminste, dat zou je denken.

Zo hobbelen wij zo nu en dan achter God aan. Vol twijfel en onzekerheid. En dat terwijl God zo sterk is. God houdt van ons en wil niets liever dan ons aan de wereld voorstellen, maar soms zal Hij zich figuurlijk gesproken weleens verbaasd achter de oren krabben als Hij naar ons kijkt.

Als Gods kinderen zouden wij toch een toonbeeld van vertrouwen en geloof moeten zijn in deze arme, ongelovige wereld. God heeft genoeg spierballen en kan echt alles aan en overal in de Bijbel probeert Hij ons aan te moedigen en maant Hij ons tot geloof en vertrouwen. Maar het is de mens eigen om zich zorgen te maken en te twijfelen en terwijl Jezus ons maant om al onze zorgen op Hem te werpen en ons vast te houden aan ons geloof, gebeurt het maar al te vaak dat wij ons geloof wegwerpen en ons vasthouden aan onze zorg. Alle macht behoort Jezus echter toe.

Gelukkig maar dat Jezus ons door en door kent en het in Zijn Koninkrijk om genade draait en niet om onze goede werken, zodat Hij ons telkens weer opvangt en verder helpt. Maar als kinderen van God zouden we Zijn kracht en liefde misschien toch wel wat vaker mogen uitstralen.

Zoals een vader met liefde voor zijn kinderen zorgt, zo zorgt de HERE voor wie ontzag voor Hem hebben. Hij kent ons en weet dat wij beperkt zijn. -Psalm 103

